

prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Dondușeni (jud. L. Danilișin)
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

ÎNCHEIERE

13 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ion Melniciuc și Maria Melniciuc,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Ion Melniciuc împotriva Comisiei raionale pentru privatizarea fondului locativ pe lângă Consiliul raional Dondușeni, intervenienți accesorii Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț”, Maria Melniciuc și Igor Melniciuc cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea încheierii contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată și recunoașterea construcției auxiliare ca proprietate privată,

împotriva deciziei din 09 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de către Ion Melniciuc și Maria Melniciuc și a fost menținută hotărârea din 22 iunie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni,

constată:

La data de 10 aprilie 2017 Ion Melniciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Comisiei raionale pentru privatizarea fondului locativ pe lângă Consiliul raional Dondușeni cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea încheierii contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată și recunoașterea construcției auxiliare ca proprietate privată.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin ordinul nr. 87-n din 13 noiembrie 1979 a fost angajat în funcția de tehnic de sector al Ocolului silvic Dondușeni a ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț”, ulterior fiind transferat în funcția de șef-adjunct al Ocolului silvic Dondușeni.

A menționat că, la data de 19 decembrie 1988, conform procesului-verbal al comitetului sindical și administrației Gospodăriei în Silvicultură Edineț, i-a fost

alocat spațiu locativ în clădirea administrativă a Ocolului silvic Dondușeni din str.xxxx, în care locuiește până în prezent și în care a efectuat reparații, a schimbat 3 uși și ferestrele, a construit în apropiere o construcție accesorie (sarai).

A susținut că, la intrarea în vigoare a Legii privatizării fondului de locuințe nu întrunea condițiile necesare pentru privatizare, iar începând cu anul 2000, s-a adresat de nenumărate ori la ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Edineț” pentru eliberarea actelor necesare pentru privatizare și a consimțământului Comisiei raionale pentru privatizarea fondului locativ pe lângă Consiliul raional Dondușeni, dar de fiecare dată primea refuz în mod verbal.

A afirmat că, în legătură cu faptul că, în curând va atinge vârsta de pensionare, s-a adresat la administrația ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț” cu o cerere scrisă, iar la data 07 decembrie 2016 administrația întreprinderii i-a comunicat dezacordul privind privatizarea spațiului locativ în litigiu.

A relevat că, tot la aceeași dată s-a adresat Președintelui raionului Dondușeni cu o cerere, prin care a solicitat adoptarea hotărârii privind privatizarea spațiului locativ, însă cererea sa a fost respinsă.

A mai relevat că, la data de 16 februarie 2017 s-a adresat la Comisia raională pentru privatizarea fondului locativ pe lângă Consiliul raional Dondușeni, care la ședința din 10 martie 2017 i-a respins cererea, deoarece conform art. 5 din Legea privatizării fondului de locuințe nr. 1324 din 10 martie 1993, nu pot fi vândute sau transmise cu titlu gratuit în proprietate privată cantoanele și alte construcții, care se află la balanța sau în proprietatea fondului forestier de stat.

A declarat că, nu este de acord cu concluzia enunțată, deoarece clădirea în care locuiește, se afla pe un teren cu suprafața de 0,2755 ha situat în or. Dondușeni, care se află în folosința fondului forestier.

A considerat că, a fost emisă o eroare la prima înregistrare în Registrul bunurilor imobile, deoarece este imposibil ca un lot de teren din aria or. Dondușeni să aparțină fondului forestier.

A relatat că, conform procesului-verbal al ședinței Executivului raional Dondușeni din 06 februarie 1965, Ocolului silvic Tîrnova i-a fost transmis un lot de teren cu suprafața de 0,45 ha pentru construcția clădirii, dar nu a fost indicat că, lotul de teren a fost transmis fondului forestier, astfel, rezultă că, a fost transmis în posesie și folosință.

A menționat că, pe acest teren au mai fost construite 2 case, care au fost privatizate cu vreo 2 ani în urmă și tot acolo este amplasată și clădirea administrației Ocolului silvic Dondușeni, unde în jumătate de clădire se află administrația Ocolului Silvic Dondușeni, iar în a doua jumătate se află apartamentul, care i-a fost repartizat.

A considerat că, înscrisul de la organul cadastral teritorial precum că, proprietarul lotului de teren cu suprafața de 0,2755 ha este fondul forestier, este ilegal.

A susținut că, la data de 01 mai 2011 administrația ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț” unilateral l-a impus să semneze un „contract de locațiune”, pe care îl consideră ilegal și în baza căruia achită lunar plata de arendă.

A notat că, conform certificatului OCT Dondușeni din 31 martie 2017, bunul imobil cu nr. cadastral xxxx aparține Lidiei Duh în baza contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată din 05 aprilie 1995, iar bunul imobil cu nr. cadastral xxxx a aparținut lui Vasile Melnic în baza contractului de vânzare-cumpărare din 11 ianuarie 1995, în prezent aparține Ludmillei Jdanova în baza certificatului de moștenitor nr. 843 din 03 februarie 2016.

A specificat că, ambele case, în care locuiesc persoanele enunțate și el, au fost construite pe lotul de teren acordat Ocolul silvic Tîrnova, în prezent Ocolul silvic Dondușeni de către Executivul or. Dondușeni în anul 1965.

A considerat că, locuința, în care locuiește de aproape 30 ani, nu cade sub incidența art. 5 alin. (2) din Legea privatizării fondului de locuințe.

A solicitat anularea procesului-verbal nr. 2 al ședinței Comisiei raionale pentru privatizarea fondului locativ pe lângă Consiliului raional Dondușeni din 10 martie 2017, recunoașterea dreptului său la privatizarea locuinței cu suprafața totală de 60,5 m. p., suprafața locativă de 24,5 m. p. situată în clădirea din str.xxxx, obligarea Comisiei raionale pentru privatizarea fondului locativ pe lângă Consiliul raional Dondușeni de a încheia cu el contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței enunțate în proprietate privată și recunoașterea construcției auxiliare (sarai) cu dimensiunile 4,30 m x 13 m amplasată pe aceeași adresă ca proprietate privată a sa.

Prin încheierea din 16 mai 2017 a Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni a fost atrasă în proces ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț” în calitate de intervenient accesoriu.

Prin încheierea din 03 mai 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni au fost atrași în proces Igor Melniciuc și Maria Melniciuc, fiul și soția reclamantului, în calitate de intervenienți accesorii.

Prin hotărârea din 22 iunie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni acțiunea depusă de către Ion Melniciuc a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 09 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de către Ion Melniciuc și Maria Melniciuc și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a apreciat și menționat faptul că, clădirea administrativă a Ocolului silvic Dondușeni din str. xxxx este locuință de serviciu, se află la balanța fondului forestier de stat și nu este înregistrată în Registrul bunurilor imobile conform Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543-XII din 25 februarie 1998. Or, faptele constatate de instanța de judecată se confirmă prin extrasul din Registrul bunurilor imobile (f. d. 22), din care rezultă că, dreptul de proprietate asupra locuinței în litigiu este înregistrat după Republica Moldova, prin adresarea OCT Dondușeni către vicepreședintele raionului Dondușeni, în care se explică că, clădirea ocolului silvic din str. xxxx, cu suprafața de 132,2 m. p. și șopronul sunt proprietate a statului, aflate în administrarea Agenției pentru Silvicultură „Moldsilva” și transmise în gestiune ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț”.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, locuința în litigiu a fost atribuită lui Ion Melniciuc ca locuință de serviciu și, prin urmare, a considerat corectă hotărârea Comisiei raionale pentru privatizarea fondului locativ din 10 martie 2017.

Instanța de apel a remarcat faptul că, prima instanță corect a menționat că, nu au fost prezentate probe, înscrișuri, acte permissive, decizia organului competent de alocare a terenului pentru construcție, planul cadastral, care ar confirma legalitatea efectuării lucrărilor de construcție a saraiului.

La data de 06 decembrie 2018 Ion Melniciuc și Maria Melniciuc au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului au indicat că, hotărârile judecătorești sunt neîntemeiate și ilegale.

Au menționat că, instanța de apel, prin încheierea din 07 septembrie 2018, a stabilit și fixat ședința de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare pentru data de 09 octombrie 2018, ora 10.00, stabilind termenul limită pentru prezentarea înscrișurilor, formularea demersurilor necesare, prezentarea/reclamarea probelor, sub sancțiunea decăderii din acest drept, până la data enunțată.

Au susținut că, în legătură cu faptul că, nu aveau probe suplimentare și careva demersuri și în scopul economisirii surselor bănești, nu s-au prezentat în ședința de judecată enunțată, fapt despre care a comunicat instanței prin fax.

Au afirmat că, ulterior, nu au mai fost înștiințați despre data examinării apelului, iar la data de 10 noiembrie 2018 au primit copia deciziei instanței de apel.

Au considerat că, decizia instanței de apel a fost emisă cu încălcarea dreptului lor prevăzut de art. 20 din Constituția RM și art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

De asemenea, au considerat că, la examinarea cauzei, a avut loc o vădită discriminare față de altă persoană din ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț” (cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Boris Gonciaruc împotriva Comisiei de privatizare a fondului locativ a Consiliului raional Briceni cu privire la anularea procesului-verbal, prin care a fost refuzată privatizarea locuinței din or. Lipcani, r-nul Briceni, în clădirea Ocolului silvic Lipcani, examinată la data de 10 aprilie 2008 de către Judecătoria Briceni).

Au relatat că, nu corespunde adevărului concluzia instanțelor judecătorești precum că, lotul de teren, pe care este situată clădirea, în care se află locuința lor și contora Ocolului silvic Dondușeni, aparține ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț”, deoarece clădirea enunțată este situată în or. Dondușeni, mult în intravilanul orașului, ce dovedește odată în plus că, nu cade sub incidența art. 5 alin.(2) din Legea privatizării fondului de locuințe.

Au invocat că, casele vecine nr. xxxx, care au aparținut Ocolului silvic Dondușeni, au fost privatizate fără careva impedimente din partea administrației.

Prin referința depusă la data de 31 ianuarie 2019 Consiliul raional Dondușeni a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a expediat părților decizia contestată la data de 07 noiembrie 2018, iar recurenții au recepționat decizia instanței de apel la data de 13 noiembrie 2018.

Astfel, recursul, declarat la data de 06 decembrie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Ion Melniciuc și Maria Melniciuc nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Ion Melniciuc și Maria Melniciuc, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ion Melniciuc și Maria Melniciuc ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Ion Melniciuc și Maria Melniciuc se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas